

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **M., E., právne zastúpený J. T., advokátkou, B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: SLV-65/PK-2009 zo dňa 24. júla 2009, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/172/2009-53 zo dňa 18. mája 2010 v spojení s opravným uznesením č.k. 3S/172/2009-86 zo dňa 09. septembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/172/2009-53 zo dňa 18. mája 2010 v spojení s opravným uznesením č.k. 3S/172/2009-86 zo dňa 09. septembra 2010 **m e n í** tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného č.p.: SLV-65/PK-2009 zo dňa 24. júla 2009 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky (ďalej len SR) č. 144 zo dňa 09.04.2009 a rozhodnutie

žalovaného č. SLV-65/PK-2009 zo dňa 24.07.2009 podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Na základe personálneho rozkazu č. 144, zo dňa 09.04.2009 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (ďalej len PZ), podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v platnom znení (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.). **Dôvodom prepustenia bola tá skutočnosť**, že žalobca ako psovod so služobným psom, dňa 21.03.2009 v rámci výkonu štátnej služby asi o 11:40 hod. na J. v Košiciach v budove Obvodného oddelenia PZ Košice – Juh, potom čo bola obmedzená osobná sloboda M. a ich predvedení do budovy, spoločne s ďalšími tam prítomnými príslušníkmi PZ, za využitia dvoch služobných psov na vodičkach bez náhubkov, prinútili tieto mladistvé a maloleté osoby, aby sa vyzliekli do naha a aby sa navzájom udierali do rôznych častí tela. V tomto konaní žalobca ostatným príslušníkom PZ nezabránil a ani to neoznámil nadriadeným.

Krajský súd v Bratislave sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného a bol toho názoru, že v danom prípade došlo zo strany žalovaného k nedostatočne zistenému skutkovému stavu. Prvostupňový súd konštatoval, že z dokladov založených v spise, a to výpovede M. nevyplýva, že by sa tohto protiprávneho konania zúčastnil žalobca a že by bol prítomný pri skutku, ktorý je mu kladený za vinu. Rovnako nie je preukázané, že by bol prítomný pri vypočúvaní uvedených svedkov a že sa v tomto čase nachádzal priamo v miestnosti, kde boli svedkovia vypočúvaní.

Z predloženého obsahovo – zvukového záznamu táto skutočnosť taktiež nevyplývala. Prvostupňový súd ďalej konštatoval, že žalovaný nepreukázal žalobcovi, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom za súčasného splnenia druhej zákonnej podmienky, a to, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Krajský súd v napadnutom rozsudku vyslovil, že žalovaný nepreukázal žalobcovi tvrdené konania a to, že nútil uvedené osoby ku konaniu, ktoré je opísané v uvedených rozhodnutiach a táto skutočnosť nevyplýva ani zo záznamov obsiahnutých na priloženom CD nosiči. Preto krajský súd považoval za potrebné, aby žalovaný znovu prehodnotil vykonané dôkazy, ktorými bolo kladené žalobcovi za vinu konanie v rozpore so zákonom č. 73/1998 Z.z., zákonom č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 171/1993 Z.z.) a nariadením ministra vnútra SR z 12.08.2008 č. 18.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žaloba sa zamietá. V dôvodoch odvolania uviedol, že práve zadováženými dôkazmi, ktoré sú súčasťou predloženého spisového materiálu a s ktorými mal možnosť sa oboznámiť aj žalobca, mu vytýkané protiprávne konanie je v dostatočnom rozsahu preukázané, najmä však obrazovo-zvukovým záznamom, ktorý bol práve nasnímaný niektorým z tam prítomných príslušníkov PZ.

Žalovaný poukázal na to, že žalobca v žiadnom zo svojich tvrdení a ani v podanej žalobe neuvádza, že sa v inkriminovanom čase nenachádzal s prideleným služobným psom na mieste, kde dochádzalo k páchaniu protiprávneho konania. Nie je dôvod neveriť výpovediam maloletých a mladistvých osôb, na ktorých došlo k spáchaniu protiprávneho konania, pretože ich výpovede sú v súlade so zadováženým obrazovo-zvukovým záznamom, s ktorým sa mohol oboznámiť aj žalobca, čo však nevyužil. Zo zadováženého zvukovo-obrazového záznamu je podľa žalovaného jednoznačne preukázané, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania, ktoré zakladalo dôvod jeho prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. V čase, kedy dochádzalo k ponižujúcemu zaobchádzaniu, žalobca bol na danom mieste, vnímal ho svojimi zmyslami, nezabránil tomuto konaniu a neoznámil takéto konanie nadriadenému. Žalobca na podporu svojich tvrdení nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil zistený skutočný stav veci. Žalobca v celom konaní nenamietal, že v čase páchania protiprávneho konania nebol fyzicky prítomný na mieste s prideleným služobným psom, kde dochádzalo k protiprávnemu konaniu.

Žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že dňa 08.04.2009 sa žalobca mal možnosť oboznámiť so zadováženým zvukovo-obrazovým záznamom, kedy mu bolo umožnené oboznámiť sa tiež s návrhom na jeho prepustenie, vrátane dôkazov preukazujúcich jeho protiprávne konanie, ako aj s celým podkladovým materiálom, ktorý sa vzťahoval na prejednávajúcu vec. Zároveň bol poučený o práve nazrieť do predloženého spisového materiálu, urobiť si z neho výpisky, vyjadriť sa k návrhu na prepustenie a k dôkaznému materiálu, navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy a tiež o možnosti predložiť v stanovenej lehote svoje písomné pripomienky, námietky, návrhy a dôkazy. Uvedené skutočnosti žalovaný preukázal písomnosťou evidovanou pod č.p.: ORP-66-28/OSK-2009 zo dňa 08.04.2009, preto si žalovaný svoju zákonnú povinnosť, umožniť žalobcovi, aby sa oboznámil so zadováženými dôkazmi, v celom konaní vedenom v predmetnej veci splnil.

K obrazovo-zvukovému záznamu žalovaný uviedol, že tento bol nasnímaný niektorým z tam prítomných policajtov práve počas ich protiprávneho konania, preto sa podľa názoru žalovaného originálny obrazovo-zvukový záznam dokumentujúci protiprávne konanie príslušníkov PZ nachádza, resp. nachádzal v záznamovom zariadení u príslušníka PZ, prípadne príslušníkov PZ, ktorý ho vyhotovil, resp. vyhotovili. V konaní nebola ani

vyvrátená, prípadne spochybnená jeho autentickosť, prípadne aby tento obrazovo-zvukový záznam bol akokoľvek upravovaný prípadne dopĺňaný tak, aby jeho cieľom bolo zachytenie iba protiprávneho konania príslušníkov PZ, ktoré by malo za následok ich prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Z obrazovo-zvukového záznamu nachádzajúceho sa na CD nosiči je preukázané, že v danom mieste je počuť hlučné správanie sa policajtov i štekot služobných psov pridelených referentom psovodom Oddelenia služobnej kynológie, Odboru poriadkovej polície, Okresného riaditeľstva PZ Košice, teda aj samotnému žalobcovi. Zo zadovážených dôkazov vyplýva, že žalobca sa ani nepokúsil ostatným policajtom zabrániť v pokračovaní ich ponižujúceho zaobchádzania so šesticou tam predvedených mladistvých a maloletých rómskych chlapcov, ani toto ich konanie neoznámil nadriadeným.

Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že jeho zákonnou povinnosťou bolo žalobcovi zadováženými dôkazmi preukázať naplnenie všetkých zákonných podmienok dôvodu prepustenia, ktoré vyžaduje ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Zadováženými dôkazmi je podľa názoru žalovaného bez akýchkoľvek pochybností v dostatočnom rozsahu preukázané, že žalobca sa **zúčastnil** ponižujúceho zaobchádzania s mladistvými a maloletými osobami predvedenými na Obvodné oddelenie PZ Košice – juh, tomuto konaniu **nezabránil** a ani ho **neoznámil** nadriadeným. Skutočnosť, či sa žalobca v predmetnej veci aj aktívne podieľal na nútení predvedených osôb ku konaniu, ktoré vyplýva zo zadováženého obrazovo-zvukového záznamu, je podľa žalovaného irelevantná. Príslušný nadriadený žalobcu zadovážil dostatočné množstvo dôkazov, ktoré boli ministrom vnútra SR vyhodnotené jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech žalobcu, pritom dospel k záveru, že žalobca sa dopustil konania, zakladajúceho dôvod prepustenia zo služobného pomeru. Skutočný stav veci bol v prejednávanej veci dostatočne a úplne zistený. Dôkazy, ktoré boli žalovaným v danej veci zhromaždené a vyhodnotené, boli zadovážené v súlade so zákonom a tieto sú podľa názoru žalovaného postačujúce pre vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia.

Na záver svojho odvolania žalovaný uviedol, že zákon č. 73/1998 Z.z. poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov a v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie, ako má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje Zákonník práce, resp. iné právne predpisy. Preto treba považovať za prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržanie svojich ustanovení, prísnejších ako iné zákony (napr. Zákonník práce). Žalovaný, v čase rozhodovania o prepustení žalobcu v medziach zákona v súlade s povolenou voľnou úvahou, posúdil intenzitu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti žalobcu a v súlade so zákonom aj rozhodol. Protiprávne konanie bolo žalobcovi v čase rozhodovania o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ riadne a v súlade so zákonom preukázané dôkazmi obsiahnutými v spise, s ktorými sa mal možnosť oboznámiť aj žalobca,

čo však nevyužil. Preto žalovaný navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmeniť a žalobu zamietnuť.

III.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že podľa úradného záznamu, ktorý žalovaný vyhotovil a ktorý je súčasťou spisového materiálu, obrazovo–zvukový záznam z 21.03.2009 zachytáva príslušníkov PZ a skupinu mladých Rómov, ktorí sa nachádzajú v bližšie nešpecifikovanej budove. Záznam z CD nosiča je rozdelený do piatich sekvencií označených „C.C.“. Žalovaný v úradnom zázname z 21.03.2009 konštatuje, že všetky časti videozáznamu sú nekvalitné, nezreteľne zachytávajúce osoby, záznam je natoľko nekvalitný, že nebolo možné rozoznávať obraz ani zvuk. Z toho dôvodu je žalobca toho názoru, že žalovaný nevzhliadol tieto videozáznamy, pretože po vzhliadnutí by nemohol dospieť k záveru, že sa žalobca zúčastnil protiprávneho konania. Žalovaný pritom nepochybuje o ich originalite a tvrdí, že ich autentickosť nebola spochybnená.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie znaleckým posudkom zadováženým v trestnom konaní sp. zn. ČVS: SKIS-105/IS-3-V-2009, úlohou ktorého bolo zistiť prvotné vyhotovenie videozáberov, fotozáberov alebo SMS správ týkajúcich sa udalostí zo dňa 31.03.2009 a zistiť dobu vyhotovenia. Znalec uviedol v podanom znaleckom posudku, že jednotlivé súbory videozáznamov „C.“ boli „vytvorené“, pravdepodobne prekopírované z nejakého nosiča alebo z nejakého mobilného telefónu v termínoch 22.03.2009 a 27.03.2009. Predložený znalecký posudok vyvrátil tvrdenie žalovaného o originalite obrazovo-zvukového záznamu.

Žalobca nepovažuje za dôkaz svojho protiprávneho konania výpovede maloletých a mladistvých M.. Žalobca sa nezúčastnil vypočúvania týchto svedkov a z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, aké skutočnosti, preukazujúce žalobcovu vinu, uvedení svedkovia uvádzali a akým spôsobom odstránil rozpor medzi svedeckou výpoveďou a medzi výpoveďou žalobcu. To, že sa žalobca nedopustil protiprávneho konania ako je v Personálnom rozkaze ministra vnútra SR uvedené, bolo preukázané v rámci trestného konania vedeného pod č. ČVS:SKIS-105/IS-3-V-2009, kedy sa žalobca zúčastnil rekognície, pričom poškodení, uvedení v Personálnom rozkaze v žalobcovi nespoznali osobu, ktorá by im bola nejakým spôsobom ubližovala alebo dávala nejaké povely. Tým sa preukázala žalobcova obrana v správnom konaní, že sa nedopustil protiprávneho konania opísaného v personálnom rozkaze. Preto je správny záver súdu prvého stupňa, že žalovaný zadováženými dôkazmi nedostatočne zistil skutočný stav veci, pričom z nich nevyplýva, žeby sa protiprávneho konania zúčastnil žalobca. Počas celého konania od prepustenia zo služobného pomeru žalobca tvrdil, že sa nedopustil zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy, nikdy nenútil zadržané osoby vyzliekať sa a pod hrozbou násilia ich nútiť, aby sa biliti. Na uvedenej obrane žalobca zotrval.

Podľa žalobcu žalovaný nedostatočne zistil skutočný stav veci a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, keďže len konštatoval, že skutková podstata protiprávneho konania bola zistená na základe výpovedí svedkov, obrazovo-zvukového záznamu a listinných dôkazov. Zásada voľného hodnotenia dôkazov nezbavuje správny orgán povinnosti uviesť v odôvodnení rozhodnutia skutočnosti, ktoré považoval za preukázané a dôvody ako k tomuto záveru dospel. Táto požiadavka je z dôvodu, aby sa zamedzilo ľubovôli orgánu verejnej moci. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c O.s.p. v spojení s § 212 O.s.p. a nasl.), postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. nariadil pojednávanie na žiadosť žalobcu. Po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom žalovaného, vrátane obrazovo-zvukových, zvukových a obrazových záznamov obsiahnutých na CD nosiči, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je možné vyhovieť len čiastočne.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) zistil, že dňa 08.04.2009 bol žalobca oboznámený s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ako aj s dôkazným spisovým materiálom. Podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. s poukázaním na § 238 ods. 3 uvedeného zákona bol žalobca poučený o práve nazrieť do predloženého spisového materiálu a urobiť si z neho poznámky a výpisky, vyjadriť sa k návrhu na prepustenie, ako aj k predloženému spisovému materiálu, ako aj navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy, čo žalobca svojím podpisom potvrdil. Z úradného záznamu zo dňa 21.03.2009 vyplýva, že dňa 21.03.2009 v čase o 11:05 hod boli hliadky pohotovostnej motorizovanej jednotky vyslané Operačným strediskom Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach na M. v Košiciach, kde malo dôjsť k lúpeži. Po príchode na miesto bolo zistené, že za obchodným centrom H. leží na chodníku pani A., ktorú prepadli šiesti chlapci, pričom jej vytrhli kabelku a utkali smerom na M. Hliadky začali prepátravať okolie, pričom zbadali muža, ktorý prenasleduje viacerých mladistvých Rómov. Prenasledovaním bol zadržaný T., ktorý ukázal miesto prepadu poškodenej a tiež uviedol, že keď si všimli poškodenú, tak sa vzájomne dohodli, že ju okradnú. Uvedenú udalosť spozoroval K. a dcéra poškodenej V. T. uviedol mená ďalších osôb, ktoré okradli poškodenú. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bolo hliadkami rozhodnuté o obmedzení osobnej slobody mladistvých Rómov, nakoľko boli dôvodne podozriví z lúpeže, ktorú po vzájomnej dohode vykonali.

Upovedomením o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. ORP-66/OPP-OSK-2009 zo dňa 08.04.2009 bol ppráp. M. oboznámený o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.

73/1998 s odôvodnením, že dňa 21.03.2009 v čase okolo 11:40 hod na ul. J. č. 64 v budove Obvodného oddelenia PZ Košice Juh, potom čo podľa § 85 Trestného poriadku žalobca spoločne s ďalšími policajtni obmedzil na osobnej slobode M. a následne spolu s ostatnými policajtni tieto mladistvé a maloleté osoby, pod hrozbou násilia alebo inej ťažkej ujmy nútili, aby sa vyzliekli donaha v uzatvorenej časti schodišťa a uvedené osoby nútili, aby sa navzájom udierali do rôznych častí tela. Ak by tak nekonali, bolo by voči nim použité fyzické násilie zo strany príslušníkov PZ. V tomto konaní sa žalobca nesnažil ostatným príslušníkom PZ zabrániť. Týmto konaním je žalobca dôvodne podozrivý, že porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Na základe uvedených skutočností bol žalobca personálnym rozkazom č. 144 zo dňa 09.04.2009 prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, z dôvodu, že z jeho strany nedošlo k hrubému porušeniu služobnej prísahy spočívajúce v tom, že nebol čestný a disciplinovaný, nedošlo ani k hrubému porušeniu služobnej povinnosti, ktoré malo spočívať v tom, že nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej svedomito neplnil úlohy uložené mu zákonom a nedošlo ani k hrubému porušeniu základných povinností policajta tým, že sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ, ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал služobnú disciplínu. Tiež uviedol, že dôvody uvedené v prvostupňovom rozhodnutí si navzájom odporujú, pretože jeho údajné konania, ktorými mal porušiť služobnú prísahu, služobné povinnosti a základné povinnosti policajta sa navzájom vylučujú.

Na základe zistených skutočností odvolací orgán považoval podaný rozklad za nedôvodný a preskúmané rozhodnutie potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania v tejto veci je rozsudok a opravné uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktorými zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-65/PK-2009 zo dňa 24.07.2009 a personálny rozkaz Ministra vnútra SR zo dňa 09.04.2009 č. 144 z dôvodu, že žalovaný nepreukázal žalobcovi tvrdené konanie, pričom najvyšší súd v rámci odvolacieho konania skúmal aj konanie, ktoré mu predchádzalo najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania (§ 233 ods. 2 uvedeného zákona).

Podľa § 241 ods. 1 veta prvá zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, **musí vychádzať zo skutočného stavu veci** a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní.

Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b) a c) sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

Podľa § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e), navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. (§ 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z.z.).

Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ je potrebné, aby bolo žalobcovi dostatočne preukázané, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tomto prípade stotožnil s názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Bratislave v tom, že skutkový stav tak, ako vyplýva z predloženého administratívneho spisu dostatočne nepreukazuje závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ako aj v predmetnom personálnom rozkaze. Na rozdiel od dôvodov zrušenia rozhodnutia žalovaného a personálneho rozkazu obsiahnutých v prvostupňovom rozsudku senát odvolacieho súdu sa stotožňuje s rozsudkom krajského súdu v tej časti, že je potrebné zrušiť rozhodnutie žalovaného z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci (§ 250j ods. 2 písm.c/ O.s.p.), avšak vzhľadom na skutočnosť, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave boli zrušené rozhodnutia Ministerstva vnútra SR zo dňa 24.07.2009, ako aj personálny rozkaz zo dňa 09.04.2009, aj z iných dôvodov a to z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, ako aj z dôvodu, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla

mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. d,e/ O.s.p.), avšak tieto dôvody podľa názoru senátu odvolacieho súdu zrušenia neboli naplnené, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 172/2009-53 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., v spojení s § 246c, ods. 1 O.s.p. a § 220 O.s.p. tak, že zrušil len rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, aby úplne zistil skutkový stav, keďže žalovaný dodatočne nepreukázal, či bol žalobca v čase opísaného skutku na mieste prítomný a že nezabránil a ani sa nesnažil vykonať žiadne opatrenia na zamedzenie protiprávneho konania ostatných príslušníkov policajného zboru, ktorí mali byť prítomní dňa 21.03.2009 v rámci výkonu štátnej služby v čase okolo 11,40 hodine na ulici J. v budove Obvodného oddelenie PZ Košice Juh.

Podľa názoru senátu odvolacieho súdu nebolo jednoznačne preukázané, že by žalobca bol prítomný uvedeného konania a to aj napriek tomu, že žalovaný poukazuje na predložený CD nosič, na ktorom sa nachádzajú obrazovo–zvukové záznamy: C. 1,2,3,5,6, ďalej zvukové záznamy a obrazové záznamy. Po vzhliadnutí uvedených obrazovo–zvukových záznamov senát najvyššieho súdu konštatuje, že aj napriek tvrdeniam obsiahnutým v administratívnom spise, že žalobca mal byť osobou, ktorá bola prítomná uvedeného konania, presnejšie, že je žalobca osobou, ktorá stála pri automate na kávu, súd v rámci preskúmania rozhodnutia nevedel jednoznačne preskúmať uvedený záver žalovaného, pretože pri automate na kávu sa podľa obrazovo - zvukového záznamu nachádzali dvaja príslušníci policajného zboru, pričom ich tváre boli nedostatočne zrejmé, navyiac na fotografiách založených v administratívnom spise sú niektoré tváre policajtov rozrastované.

Z osobnej dokumentácie žalobcu, ktorá je súčasťou administratívneho spisu, nebola senátu známa podobizeň žalobcu vo forme fotografie, keďže sa v osobnom spise fotografia policajta nenachádzala. V rámci odvolacieho konania bol do súdneho spisu predložený žalobcom znalecký posudok č. 25/2009, ktorý vypracoval znalec Ing. J., znalec z odboru : Elektrotechnika, riadiaca a výpočtová technika, z obsahu ktorého vyplýva, že posudzované videozáznamy boli nastrihané z videosúborov, pôvod ktorých znalec neobjasnil. Odvolací súd konštatuje, že tento znalecký posudok bol do spisu založený len vo fotokópii, pričom úlohou žalovaného bude zabezpečiť znalecký posudok v origináli, keďže podľa vyjadrenia žalobcu mal byť vyhotovený v trestnom konaní, ktoré sa vedie vo veci opísaného skutku. Ďalšie dokazovanie bude musieť žalovaný zamerať aj tým smerom, aby sa vysporiadal s otázkou, či bol žalobca prítomný uvedeného konania, a to jednak výpoveďami ostatných policajtov, ktorí mali byť prítomní, ako aj výpoveďou ženy, ktorá bola podľa založených obrazovo–zvukových záznamov bola prítomná opisovaného konania, ktoré je zaznamenané na obrazovo–zvukovom zázname.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že nie je možné z obsahu administratívneho spisu jednoznačne ustáliť, či žalobcovi bolo umožnené zúčastniť sa vypočúvania svedkov – maloletých a mladistvých Rómov dňa 08.04.2009, resp., či išlo len o vypočutie osôb na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci, alebo, či išlo skutočne o svedecké výpovede, ktoré by bolo možné použiť ako dôkazy aj v správnom konaní.

Pokiaľ budú tieto skutočnosti preukázané a rozpory odstránené, bude môcť pristúpiť žalovaný k vykonávaniu dokazovania aj v tom smere, či sa žalobca aktívne zúčastnil pri obmedzovaní osobnej slobody mladistvých a maloletých osôb, uvedených v opise predmetného skutku.

Okolnosti, ktoré by zakladali zákonný dôvod na prepustenie žalobcu ako príslušníka policajného zboru zo služobného pomeru neboli jednoznačne preukázané a nebol dostatočne zistený skutkový stav.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/172/2009-53 zo dňa 18.05.2010 v spojení s opravným uznesením č.k. 3S 172/2009 zo dňa 09.09.2010 zmenil tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 24.07.2009 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Samotné konanie obsiahnuté v zvukovo–obrazovom zázname považuje senát odvolacieho súdu za obmedzovanie ľudskej slobody, ako aj za nedôstojné a ponižujúce. Na druhej strane je potrebné, aby takýto skutok bol vyšetrený v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c ods.1 veta prvá O.s.p., § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže bol v konaní úspešný len čiastočne, rovnako ako žalovaný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. januára 2011

JUDr. Jana Z e m k o v á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková